

DÉLMAGYARORSZÁG

Szerkesztőség Károly-utca 9.

Telefon-szám: 305.

ELŐFIZETÉSI ÁR SZEGEDEN

egész évre . K 24.— félévre . . K 12.—
negyedévre K 6.— egyhónapra K 2.—
Egyes szám ára 10 Hlér.

ELŐFIZETÉSI ÁR VIDÉKEN

egész évre . K 28.— félévre . . K 14.—
negyedévre K 7.— egyhónapra K 2-40
Egyes szám ára 10 Hlér.

Kiadóhivatal Károly-utca 9.

Telefon-szám: 305.

Szeged, 1914.

III. évfolyam 39. szám.

Kedd, február 17.

Szeged a kormányhoz.

A közigazgatási-bizottság évi jelentése.

A belügyminiszter figyelmét a következőkre hívja föl a szegedi közigazgatási bizottság:

1. A megye kikerekítésének kérdését újra napirendre hozta a választókerületek rendezésének most folyó ügye. A helyes beosztás új érv a Szeged székhellyel megalkotandó új megyei beosztás mellett.

2. A városokról szóló törvény 1914-ben megalkotandó. Kivánatosnak tartja a közigazgatási bizottság, hogy mielőtt a törvényt a képviselőház tárgyalja, annak tartalmát hozzászólás céljából a városokkal közöljék.

3. Köszönettel tudomásul veszi a bizottság a szemkórház kibővítését elrendelő belügyminiszteri határozatot és egyidejűleg azt a kérést terjeszti a miniszter elé, hogy a kibővítést mielőbb vigyék keresztül.

4. Szükségesnek tartja a közigazgatási bizottság a kórházi bizottság reformálását. A kórház költségvetésébe beállított kiadások az ápolási díjak s általában a költségvetési tételek leszállítása miatt nem fedezhetők. A kórházi alap — mint a bizottság megjegyzi — fizetési zavarokkal küzd, úgy, hogy kénytelen a városhoz for-

dulni előlegekért. A kórházi alap ezidőszereint száznyolcvanezer koronával tartozik a városnak, a belügyminiszter azonban a költségvetésből ezt a tételt is törülte. A kórházi zavarok oka a felterjesztés szerint 1. az ápolási díjak leszállítása; 2. a kórházi vagyron kezelésének az 1886. évi XXI. t.-c. alól történt kivétele; 3. a kórházi bizottság kezelésébe és gazdálkodásának vezetésébe a tanácsnak betekintése nincs. A hatóság körön kívül álló bizottság felelősség nélkül működik. Mindezekre való tekintettel a közigazgatási bizottság kéri a belügyminisztert, hogy a kórházi bizottságnak ez a hatásköre felelős hatósági közegek elé utaltassék és csak a felügyelet maradjon meg a kórházi bizottság kezében.

5. Kéri a bizottság a magántisztviselők jogviszonyainak szabályozását.

6. Kéri a szolgák és altisztek fizetésének rendezését. A folytonos segély és drágasági pótlék — mint írják — tarthatatlan. Az ideiglenes állapot sok zavart okoz.

A pénzügyminisztertől a következőket kéri a közigazgatási bizottság:

1. A házadómentesség kiterjesztését tizenhét évre.

2. A házbérjövdelem után kirótt általános jövdelmi pótdadó törlését. Az

1909. évi VI. t.-c., vagyis a házadótvény életbeléptetésétől, 1913. január elsejétől a házbérjövdelem után kirótt adó után az általános jövdelmi pótdadó behajtása felfüggesztendő, mert az új adótvény életbelépett s ennél fogva jövdelmi pótdadót nem ismer. A kincstár a maga felemelt jövdelmét a 10 százalékról 14 százalékra fölemelt adókulcsban megkapja s így az adó kétszeres emelkedése méltánytalan volna.

A vallás- és közoktatásügyi miniszternél az alábbi intézményeket sürgeti meg a bizottság:

1. A leánygimnáziumot.

2. A zenepalota építését. Hivatkozik itt a bizottság arra, hogy a 300,000 koronás államsegély ígéretere támaszkodva a város elkészítette a terveket, elvégezte a szükséges kisajátításokat, az utban levő épületeket már lebontatta, miáltal a város elesett ezeknek az épületeknek a jövdelmétől. Az építést az államsegély kérése miatt nem lehet megkezdeni, pedig a tanulók száma egyre növekedik s a zeneiskola régi helyisége a fogadalmi templom építése miatt hamarosan lebontásra kerül.

Az igazságügyminisztertől dologház fölállítását kéri a csavargókról szóló törvény alapján. Indokul fölemlíti a jelentés, hogy a szegedi tábla területre, személy-

Hogy élnek egy magyar megye székhelyén?

Szombaton délután felültünk a vonatra a szegedi Rókus-állomáson, hogy eljussunk a mi vármegyénk székvárosába, Szentesre. Tíz perc késéssel befutottunk Hódmezőre, de egy másik vonat Vásárhelyen késett tíz percet, viszont a mi vonatunknak Orosháza felé kellett mennie s így nem is csodálkoztunk, hogy Vásárhelyen huszonöt percig tartottak bennünket (ebben benne van a megállási idő is). Elég az hozzá, hogy annyi idő múlva érkezünk meg a saját megyénk székhelyére, amennyi idő múlva Budapesten tudszághatunk volna esetleg. Szentesen azt mondták, hogy hozzájuk mégis Szeged esik legközelebb, ha már igazi városról van szó, olyanról, amelyikbe belekapcsolódhatik.

Szentesen csak úgy egyszerűen tudomásunkra adták, hogy a legújabb népszámlálás szerint harmincháromezer ember lakik. — Husz évvel ezelőtt is ennyi lehetett, — mondták még. — És százhusz év múlva is talán ennyi lesz, — tettük hozzá és elhitték, ők tudják, miért. Különbözn igazi magyar város Szentes, a magyar erények és magyar becsület legtipikusabb városa. Az ilyen magyar nép adhatta meg a szó kitünő értelmében vett Magyarország karakterét. Itt nincs nyugati áramlat, itt nincs izgalom, nincs kimondott gyűlölet. Csak bölcsesség van, abból a legveszedelmesebb fajtából, amely mindenre rámondja, hogy így is jól van, a hogy van, helyesebben: ahogy nincs.

Szentes megyeszékhely is, tehát a városi életen kívül van vármegyei élet és szervezet. Itt lakik a főispán ur is, ezidő szerint Cicatricis Lajos; az alispán ur: Nagy Sándor dr. a polgármesteren, városi urakon kívül itt laknak a megyei tisztviselők is, hatalmas gárda s itt lakik Szentes egyetlen országgyűlési képviselője is, Fekete Márton udvari tanácsos. A tanult emberek tábora igen nagy, majdnem hihetetlenül nagy. Az egyik ur beszéd közben odavetette, hogy mit gondolok, jobb lesz-e a nyáron Stockholmba mennie, mint London felé, egy kis körülnézésre? — Eridj Berlinbe, föltétlenül ajánlom, most voltam a nyáron, — szól az egyik. — Ugyan, két éve sincs, hogy voltam Berlinben, — mondta amaz. — Én a te helyedben mégis Szentpétervárra mennék, nincs tíz éve, hogy arra jártam, — jegyezte meg egy harmadik elegáns és öregedő ur. Beillene a lordmayornak. Különbözn ezekkel az urakkal is azon a banketten találkoztunk, amelyet a szegedi tornászcsapat tiszteletére rendeztek s amely az őszinte beismerésük szerint egyetlen valamire való társadalmi esemény volt egy év óta, — a megyebáltól eltekintve. Hogy el ne felejtjük: színház-épület is van Szentesen, állandó, téli színház, csak épen előadásokat nem tartanak benne. Egy évben néhány hétre rukkolt át egyik másodrendű színi társulat, más egyéb állomás hiányában. Különbözn a színház terme annyira elfuserált valami, hogy röstelkedve vallom be, de az építőjét a kecses csillárra kívántam disznek.

— Uram, ilyen színházat csak Szente-

sen fogadhattak el, — mondotta egyik megyei főtisztviselő, angol arccal és monoklivál.

— És történt Szentesen valami nevezetes építkezés ebben a században? — kérdeztem valódi (hirtelen jött) szegedi göggel.

— Semmi, csak most készül egy templom, — mondotta egyik ur, természetes akcentussal.

— Világítás, vagy ilyesmi?

— Pardon, ne tessék gunyolódni. Azért, hogy olyan sötétek a főutcák is, de látna csak, amikor nem havas a világ.

Nagyon szép és diszkrétén elegáns aszszonyok kérdezték, hogy nem találkoztunk-e farkasokkal?

— Hogy-hogy . . . izé, mint tetszik érteni?

— Hát nem tudják? — kiálltatták élénken. — A főtcán ma agyonlőttek egy farkast.

— Mikor? Hol? Szentesen?!

— Igen, ma, Szentesen, a belterületen. — Hanem a többi farkas az megszökött és azokkal még visszafelé találkozhatnak, — mondták kárörvendve, ellenben igen kedvesen.

Megtudtuk, hogy a hír igaz, az eset megesett. Csongrádmegye székhelyére berándultak a farkasok, egyiket egyik szenvedélyes vadász elejtette és most a társával együtt fogadkozik, hogy a többi — látott — farkast szintént elejti. Ha már nyulra nem szabad löni, jó lesz nekünk a farkas is, — mondták gyönyörrel. Különbözn négy rókát